

DOI 10.36074/logos-03.03.2023.39

ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ - ВІКНО МОЖЛИВОСТЕЙ В УМОВАХ КРИЗИ

Дмитрієва Ольга Олександрівна

здобувач вищої освіти ОС “Бакалавр”

*Державний заклад “Південноукраїнський Національний педагогічний
університет ім. К.Д. Ушинського”*

Богайчук Людмила Романівна

старший викладач

кафедри теорії і методики декоративно-прикладного мистецтва та графіки
*Державний заклад “Південноукраїнський Національний педагогічний
університет ім. К.Д. Ушинського”*

Рудой Вадим Володимирович

асистент

кафедри теорії і методики декоративно-прикладного мистецтва та графіки
*Державний заклад “Південноукраїнський Національний педагогічний
університет ім. К.Д. Ушинського”*

УКРАЇНА

В умовах страшної ситуації, яка триває в Україні з 2022 року, і в кризовій ситуації у світі, що посилюється, звертає на себе увагу абсолютна «недооціненість» ринку декоративно-прикладного мистецтва (дали “ДПМ”) в нашій країні. Ґрунтуючись на прикладах інших країн, логічно було б спробувати змінити ситуацію на благо країни та її громадян.

Під час роботи над пояснювальною творчою запискою було проведено простий експеримент: у пошуковій системі Google зроблено запит «декоративно-прикладного мистецтво Італії». Відповідь була приголомшлива — а його дуже мало в результатах пошуку! «Світова павутина» вам дасть зрозуміти, що ДПМ цієї країни — предмети вже високого мистецтва, а це інша економічна складова.

На базі художніх майстерень, які з’являються в Італії та мають успіх у покупця, виростають часто фабрики з виробництва чудових меблів, одягу, галантереї та інша й інша. Ця країна — найбільший приклад того, як ДПМ стало потужним джерелом доходу держави та добробуту її громадян. І, як ми розуміємо, це вже відбувається не одне століття. Так, італійські фабрики просто мають багатовікову історію — наприклад, виготовлення муранського скла на о. Мурано та виготовлення венеціанської мозаїки. Безумовно, в цій країні є приватний розпис ваз, виготовлення карнавальних масок, ляльок та інше, але всі ці майстерні прагнуть перерости у виробництва, прагнуть до укрупнення, збільшення обсягів продажу і, відповідно, штату, що створює робочі місця, збільшує надходження до скарбниці держави.

Приблизно така ж картина відбуватиметься і з запитом “ДПМ Франції”. Тільки у Франції буде дещо інша спеціалізація. Ця країна не лише перетворила ДПМ на галузь народного господарства — Франція та її столиця стали світовими символами високої моди, потужного двигуна легкої промисловості.

Серед відносно нових членів цього «клубу» можна назвати Фінляндію, яка за кілька десятиліть так наростила випуск предметів ДПМ та інтер'єру, що вже скоро зможе змагатися з вищезгаданими лідерами, оскільки у фінів свій стиль виробів, який знаходить своїх шанувальників у всьому світі.

Природно, що такий успіх не можливий без підтримки у суспільстві, без усвідомлення цінності своєї культури її громадянами, без потужної економічної складової. В Італії, в епоху Відродження, спонсорами, піклувальниками ставала церква та впливові сім'ї; зараз, це державна підтримка, а також зацікавлені бізнес-кола. Можна навести історичний приклад — приклад сім'ї Медічі. Ця сім'я не лише привнесла до Європи моду на колекціонування, що триває досі, Медічі вкладали гроші на підтримку мистецтва як такого, вони виступали піклувальниками багатьох художників та скульпторів — результати цієї діяльності бачить і цінує весь світ, вже не одне століття. Розвинені держави надають всебічну підтримку людям прикладних та ремісничих професій, не кажучи вже про те, що в розвинених країнах існує потужна всебічна підтримка людей усіх творчих професій.

Повертаючись до України, треба сказати, що мистецтво нашої країни загалом та ДМП зокрема, абсолютно недооцінене і це при тому, що рівень наших майстрів надзвичайно високий. Попри важкий час, держава таки намагається зберегти те що є: у нас можна отримати чудову фундаментальну художню освіту гідного рівня. В Україні збереглася не лише класична художня школа академічної традиції, а й велика кількість ремесел. Наприклад, існують і розвиваються, серед інших, Петриківський та Київський розпис (Київ, Дніпро), різьблення по дереву, ручне ткацтво (Львів, Одеса, Київ), художній розпис тканин та кераміка (Худграф, Одеса) — список можна продовжувати.

Ринок мистецтва в цілому та ринок предметів ДПМ — це вікно можливостей для економіки та бізнесу, широке вікно! Посилаючись на вічні філософські постулати та ідеї Григорія Савича Сковороди можна сказати, що майстерність, ремесло, ДПМ, як і багато років тому, мають потенціал підтримати «добробут» та сформувати умови для економічного розвитку, принаймні в деяких галузях народного господарства.